

2. Για την αντικειμενική δικαιολόγηση της διαφοράς των αμοιβών που καταβάλλονται για δύο θέσεις εργασίας ίσης αξίας, η μία από τις οποίες καταλαμβάνεται σχεδόν αποκλειστικά από γυναίκες και η άλλη κυρίως από άνδρες, δεν αρκεί η επίκληση του γεγονότος ότι οι αμοιβές που καταβάλλονται για τις δύο αυτές θέσεις εργασίας καθορίζονται κατόπιν διαδικασιών συλλογικών διαπραγματεύσεων, οι οποίες αφενός είναι χωριστές, μολοντί οι μετέχοντες στις διαπραγματεύσεις είναι οι ίδιοι, και αφετέρου δεν οδηγούν σε δυσμενείς διακρίσεις, αν καθεμιά από τις διαδικασίες αυτές εξεταστεί χωριστά.
3. Στο εθνικό δικαστήριο επαπέκτεται να προσδιορίσει, κατ' εφαρμογή, εφόσον παρίσταται ανάγκη, της αρχής της αναλογικότητας, αν και κατά πόσον ο μικρός αριθμός υποψηφίων για μια θέση εργασίας και η ανάγκη προσελκύσεώς τους με την προσφορά υψηλότερων μισθών αποτελούν οικονομικής φύσεως λόγο που δικαιολογεί αντικειμενικά τη διαφορά αμοιβών για τις εν λόγω θέσεις.

λαμβάνεται υπόψη, το ποσό της νόμιμης σύνταξης που θα καταβληθεί αργότερα και να μειώνεται αντίστοιχα το ποσό της μεταβατικής σύνταξης ακόμη και αν, αυτό έχει ως συνέπεια, στις ηλικίες μεταξύ 60 και 65 ετών, ότι η γυναίκα πρώην μισθωτή λαμβάνει χαμηλότερη μεταβατική σύνταξη από τον άνδρα που βρίσκεται στην ίδια κατάσταση, η δε διαφορά αυτή αντιστοιχεί στο ποσό της νόμιμης σύνταξης που μπορεί να αξιώσει η γυναίκα με τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας βάσει των περιόδων απασχόλησής που συμπλήρωσε στην υπηρεσία του εργοδότη.

2. Το άρθρο 119 της συνθήκης ΕΟΚ δεν απαγορεύει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της μεταβατικής σύνταξης η πλήρης νόμιμη σύνταξη την οποία θα ελάμβανε η έγγαμη γυναίκα αν δεν είχε επιλέξει να καταβάλλει μειωμένες εισφορές οι οποίες της δίνουν δικαίωμα μειωμένης σύνταξης ή δεν της δίνουν καθόλου δικαίωμα σύνταξης, καθώς και η σύνταξη επιζώντος που λαμβάνει ενδεχομένως η ενδιαφερομένη και η οποία ισοδυναμεί με πλήρη νόμιμη σύνταξη.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 1993

στην υπόθεση C-132/92 (αίτηση του Court of Appeal για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Birds Eye Walls Ltd κατά Friedel M. Roberts (1)

(Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Μεταβατική σύνταξη)

(93/C 332/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-132/92 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Court of Appeal προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Birds Eye Walls Ltd και Friedel M. Roberts, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) συγκείμενο από τους: G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, F. A. Schockweiler και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven, γραμματέας: D. Louterman-Houbeau, κυρία υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 1993 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 119 της συνθήκης ΕΟΚ δεν απαγορεύει, για τον υπολογισμό του ποσού της «μεταβατικής σύνταξης» που καταβάλλει ο εργοδότης στους μισθωτούς οι οποίοι αποχώρησαν πρόωρα από την υπηρεσία για λόγους υγείας, σύνταξης η οποία έχει ως σκοπό να αντισταθμίσει ιδίως την απώλεια εισοδήματος που οφείλεται στο γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος δεν έχει συμπληρώσει την απαιτούμενη ηλικία για να λάβει τη νόμιμη σύνταξη, να

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Νοεμβρίου 1993

στην υπόθεση C-48/91: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Εκκαθάριση των λογαριασμών ΕΓΤΠΕ — Οικονομικό έτος 1988)

(93/C 332/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-48/91, Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: J. W. de Zwaan και T. Heukels), επικουρούμενο από τη Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Rouzoulet και C. Chavance) και από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: J. E. Collins), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Thomas van Rijn), που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 90/644/ΕΟΚ της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 1990 σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών που αφορούν τις δαπάνες που έχουν χρηματοδοτηθεί από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων», για το οικονομικό έτος 1988 (2), το Δικαστήριο συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο του δευτέρου και του έκτου τμήματος, εκτελούντα χρέη προέδρου, J. C. Moitinho de Almeida και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Karteyn και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Νοεμβρίου 1993 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

(1) ΕΕ αριθ. C 142 της 4. 6. 1992.

(1) ΕΕ αριθ. C 61 της 9. 3. 1991.

(2) ΕΕ αριθ. L 350 της 14. 12. 1990, σ. 82.